

Rekord nézőszámmal zárult az idei Velencei Építészeti Biennále

November 25-én befejeződött a 16. Velencei Nemzetközi Építészeti Biennále. A köztereknek, a szabad és ingyenes térnek szentelt idei Biennále „az építészetet legfinomabb, legnemesebb és társadalmilag a leghasznosabb, azaz a közjót teremtő oldaláról mutatta be. Legyen ez köszönhető akár a beruházó, akár tervező nagyvonalúságának, akár intézményi vagy közösségi akcióknak, a szabad tér a civilizáció és a kultúra komplex képévé formálja az épített környezetünket” – fogalmazott a zárás alkalmából **Paolo Baratta**, a Biennále elnöke kiemelve, hogy „szabad térrel rendelkezni jog, szabad teret létrehozni egyfajta kötelesség”.

A kiállításon 63 ország vett részt. Hat ország – köztük a Vatikán – első alkalommal szerepeltek. A Freespace címet viselő központi kiállításra – melynek főkurátorai az ír építészpáros, **Yvonne Farrel és Shelly McNamara** voltak – 71 építész kapott meghívást. A legjobb nemzeti pavilonnak járó Arany Oroszlán-díjat Svájc projektje nyerte el, a főkuratori kiállításon a legkiemelkedőbb egyéni szereplő díjat pedig a portugál építész, **Eduardo Souto de Moura** kapta. A rendezvényt világszerte hatalmas médiafigyelem övezte, több mint 4000 újságíró akkreditáltatta magát.

Idén is folytatódott a tendencia miszerint évről évre rekordot dönt a Biennále látogatottsága. A több mint 6 hónapig tartó kiállítást idén több mint 275 ezer látogató kereste fel, mely 6%-os növekedést jelent az előző, 2016. évi kiállításhoz képest. Idén is jelentős volt a fiatal – a 26 év alatti – látogatók aránya (27%).

A magyar pavilonban a főtémához kapcsolódva egy urbanisztikai fókuszú kiállítás volt látható Szabadság híd - Új horizontok a városban címmel, melynek kurátora a **Kultúrgorilla** (Oravec Zúlia, Göttler Anna, Tornyánszki Éva), építésze a **Studio Nomad** (Pásztor Bence, Pongor Soma, Tarcali Dávid) voltak. A kiállítás építészeti installációja eddig még nem tapasztalt módon láttatta a velencei magyar pavilont, melynek átriumában a budapesti Szabadság híd spontán elfoglalásából és átalakulásából kiindulva egy kilátó épült. „Idén különösen jó volt magyarnak lenni Velencében, hiszen egy olyan installációval és mondanivalóval szerepeltünk közérthető és befogadható formában, ami nemzetközileg is releváns és aktuális köztérhasználati és városfejlesztési kérdéseket helyezett középpontba – összegezte **Fabényi Julia** nemzeti biztos, a kiállítást szervező Ludwig Múzeum igazgatója.

A „Freespace” tematikába kiválóan illeszkedő magyar kiállítás fogadtatása mind a látogatók, mind szakmai részéről pozitív volt. Az *Elle DECOR Italia* a magyart a legsikeresebb pavilonok közé sorolta, a *Professione Architetto* pedig a tíz kihagyhatatlan pavilon egyikeként jegyezte.

Az *Artribune* a kiállítás „erős és világos narratíváját” emelte ki, a *Forbes* felidézte, hogy a budapesti történet „egy útlezárásnak indult, s a Velencei Építészeti Biennále egyik legmenőbb kiállítása lett belőle”, a *Financial Times* szakírója pedig a szintén kilátót építő – s a zsűri különdíját elnyerő – brit pavilonnal való összehasonlításban a magyar koncepció komplexebb háttérét méltatta. „Noha a brit pavilon kapta a legnagyobb figyelmet, az embernek az volt a benyomása, hogy a hasonló kivitelezésű, de koncepcióját illetően ezerszer jobb magyar pavilon jelenítette meg legtökéletesebben az adott témát.” – idézte fel az *AnOther Magazine* értékelését Fabényi Julia, hozzá téve, hogy a kiállítás legfőbb hozadékának azt tartja, hogy egy jó példa nemzetközi szintén való bemutatása hozzájárulhat az itthoni várostervezői, üzemeltetői és városhasználói szemlélet alakításához is, ahhoz ugyanis, hogy élhetőbbé és szerethetőbbé tegyünk a városunkat, merni kell a köztéren változtatni.